

ת"פ 65140/03/19 - מדינת ישראל נגד ולנטינה לובנסקי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 65140-03-19 מדינת ישראל נ' לובנסקי

לפני כבוד השופט דנה אמיר

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמת ולנטינה לובנסקי

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד בן שמיר

ב"כ הנאשמת - עו"ד מיטל אורשלם

הנאשמת

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה על פי הודייתה בעובדות כתב האישום בביצוע 12 עבירות לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: "**חוק מע"מ**").

2. על פי עובדות כתב האישום, הנאשמת ניהלה והפעילה עסק לשיפוצים ועבודות גמר לבנייה בין השנים 2018-2011 ונרשמה כעוסק מורשה. הנאשמת לא הגישה במועד, במודע, כנדרש על פי החוק והתקנות 12 דוחות תקופתיים לתקופות: 10/2016, 01/2017, 11/2017-03/2017, 02/2018 ו-04/2018. במעשיה אלה הפרה את החובה החלה עליה להגיש דוחות במועד. כמו כן, לדוחות 11/2017-06/2017, 02/2018 ו-04/2018 צורף עם הגשתם תשלום חלקי בלבד. בכך הפרה הנאשמת את חובת תשלום המס המגיע בגין תקופת הדוח מיד עם הגשתו.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. **ב"כ המאשימה** עתרה לקביעת מתחם ענישה לכלל העבירות כאירוע, בין מאסר על תנאי ו-7 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי בין חודשיים ו-8 חודשים לשלוש שנים, קנס בשיעור 5%-10% מסכום המחדל והתחייבות להימנע מביצוע העבירות. בטיעוניה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות, וציינה שהנאשמת הסירה את המחדל באופן חלקי ושילמה סך של 27,371₪, כך שסכום המחדל שלא הוסר הוא בסך 138,132₪, וכי הנאשמת סגרה את תיק העוסק. עוד טענה שהנאשמת לא הגיעה לחלק מהדיונים ללא סיבה מוצדקת או אישור, ואף לא העבירה אסמכתה המצדיקה את אי התייצבותה. בשל כך עתירתה היא לגזור את עונשה של הנאשמת בחלקו העליון של

עמוד 1

המתחם, בין 6 ו-7 חודשי מאסר, אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, לצד קנס, מאסר על תנאי והתחייבות.

4. **ב"כ הנאשמת** טענה כי מי שניהל בפועל את עסקה של הנאשמת הוא בן זוגה, אישרה שהנאשמת הודתה בביצוע העבירות, והדגישה שהתיק סגור מאז שנת 2018 ואין חשש שהנאשמת תפתח שוב עוסק מורשה או חברה. עוד ציינה כי חלק מהמס מושא הדוחות שבכתב האישום שולם, והדגישה שהעבירות שביצעה הנאשמת אינן כוללות מרמה, אין בהן יסוד נפשי של כוונה, והן בוצעו ללא תכנון או תחכום. לדבריה, העבירות בוצעו בשל העובדה שהנאשמת העדיפה לשלם לעובדיה על חשבון תשלום המסים. בנוסף, טענה שהנאשמת לא הצליחה לגבות חובות מלקוחות. ב"כ הנאשמת אף ציינה שהיו בידי הנאשמת תשומות, אך חלקן, בסך ₪50,000, לא הוכרו על ידי רשות המסים ונטען שמדובר בחשבוניות שאינן תקינות. ב"כ הנאשמת ציינה כי הענישה בעבירות אלה מגוונת ותלויה בהסרת המחדל, והפנתה לכך שהנאשמת ניסתה להסיר את המחדל והגיעה להסדר עם רשות המסים, ואף הוסכם על פריסה מקסימלית, אך לא הצליחה לעמוד בו. עוד ציינה כי משהמדובר בחוב אישי של הנאשמת, הרי שחוב זה עומד לה לרועץ גם לאחר שנסגר תיק העוסק המורשה שלה.

5. עתירת הסנגורית היא שלא יגזר על הנאשמת עונש מאסר, ולו בעבודות שירות בנסיבות, וכן שלא יושת עליה קנס. לטענתה, הנאשמת מנסה להסדיר את קרן החוב ויש בהליך הפלילי ובדרישה ממנה לשלם את המס כדי להביא להרתעתה. ב"כ הנאשמת הפנתה גם לנסיבותיה האישיות של הנאשמת שהיא ללא עבר פלילי, המצויה לטענתה בהליכי פוריות.

6. **הנאשמת** בדבריה הוסיפה כי לא ביצעה את העבירות בכוונה וכי שילמה לספקים, וביקשה זמן נוסף לנסות לשלם.

7. במועד מתן גזר הדין וטרם נתינתו עדכנו הצדדים כי הנאשמת הסירה סכום נוסף מהמחדל (₪21,000) כך שסכום המחדל שלא הוסר עומד כיום על סך ₪117,132.

מתחם העונש ההולם

8. מתחם העונש ההולם נקבע על פי עיקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. אי דיווח במועד פוגע בשיטת גביית המס, גורם לחסר של ממש בקופת המדינה ואף פוגע בפיקוח רשות המסים. מביצוע העבירה נפגע גם הערך החברתי הנוגע לשוויון נטל המס. התייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק תביא להיעדר מוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לדווח ולשלם מסיהם כנדרש, כשיש לזכור כי כשבעבירות על פי חוק מע"מ עסקינן, הנאשם הוא צינור של הרשות בלבד לצורך העברת הכספים אליה.

9. מבחינת **נסיבות ביצוע העבירות** במקרה זה, תוך התייחסות אליהן כאירוע עונשי אחד, עולה מידת פגיעה שאיננה גבוהה במיוחד בערכים המוגנים. אמנם סכום המחדל על פי כתב האישום אינו מבוטל ועומד על סך ₪178,221, והמדובר בביצוע 12 עבירות באופן שיטתי. יחד עם זאת, על פי כתב האישום 5 מתוך הדוחות שלא הוגשו

במועד הוגשו באיחור שאינו ממושך במיוחד, ועוד טרם הגשת כתב האישום (דוחות 10/16 ו-1/17 באיחור בן 35 יום), ובפרט, הנאשמת שילמה את המס המלא בגינם עם הגשתם. האמור מעיד על כך שהנאשמת איננה מי שפועלת בזלזול בחובותיה החוקיות, ויש בכך להקל במידת מה בעת בחינת הנסיבות. הנאשמת אף פעלה להגיש את יתר דוחות כתב האישום על נתניהם לפני הגשת כתב האישום, אך מבלי ששילמה את המס הנובע מהם במלואו. מעיון בכתב האישום עולה שביחס לדוח 6/17 שילמה הנאשמת 1,000 ₪ בלבד, מתוך סך של 20,235 ₪, והמס הנובע מדוחות 8/17, 9/17, 10/17, 11/17, 2/18, 4/18 לא שולם כלל. כאמור, סכום המחדל הכולל עומד על סך 178,221 ₪.

10. בעת בחינת הנסיבות ומידת הפגיעה בערכים המוגנים מביצוע העבירות נתתי דעתי גם לכך שהעבירות הנדונות אינן כוללות כוונה להתחמק מתשלום מס או מרמה, וכי אין ביסודן תכנון או תחכום. בנוסף, שקלתי את הטענה לפיה מצבה הכלכלי הוא שהביא את הנאשמת לביצוע העבירות, כשהנאשמת העדיפה לשלם לעובדים על פני תשלומי המס, אך כידוע, הפרט אינו רשאי לקיים את פעילותו העסקית על חשבון הקופה הציבורית, בפרט כשמדובר בתקופה לא מבוטלת במקרה דנן. לא נעלמה ממני טענת הסנגורית לפיה מי שניהל את העסק בפועל הוא בן זוגה של הנאשמת, אולם משנטלה הנאשמת אחריות ואישרה שניהלה היא את העסק, אין בטענה שנטענה בעת הטיעון לעונש להביא להקלה בנסיבות ביצוע העבירות על ידה.

11. בכל הנוגע לעבירות של אי הגשת דוח במועד למע"מ, מדיניות הענישה מושפעת מכמות העבירות אשר בוצעו, משיטתיות ביצוען ומהנזק שנגרם לאוצר המדינה. קיימים מקרים בהם כאשר לא הוסרו המחדלים נגזרו על נאשמים עונשי מאסר מאחורי סורג וברח (ר' רע"פ 4173/15 אבו הלאל נ' מדינת ישראל (29.6.2015) (להלן: "עניין אבו הלאל") ורע"פ 6901/16 פחחות נצרת ואח' נ' מדינת ישראל (27.9.2016)). לצד זאת, מקרים רבים אחרים בהם הסתפק בית המשפט בגזירת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות (ר' ת"פ (שלום ת"א) 17376-11-14 מע"מ ת"א 1,2 נ' אניל נס (4.12.2017), ת"פ (שלום ת"א) 42740-03-16 מע"מ גוש דן נ' א.ב. תבשילים של פעם (25.9.2017), ת"פ (שלום ת"א) 32646-03-16 מע"מ ת"א 1,2 נ' מסעדת סלעים בע"מ (30.4.2018)).

12. מהפסיקה אף עולה כי קיימים מקרים מיוחדים ומתאימים בהם נגזר עונש צופה פני עתיד וקנס, ולעיתים של"צ, מקום בו לא הוסרו מחדלי כתב האישום במלואם, כל מקרה ונסיבותיו. ראו: ת"פ (שלום ת"א) 33185-06-17 מדינת ישראל נ' י.ד.כ סלון המרכז (8.4.2019), ת"פ (שלום ת"א) 54943-01-17 מדינת ישראל נ' פאלומה תעשיות נעליים (3.12.2018), ת"פ (שלום ת"א) 50808-10-18 מדינת ישראל נ' אזולאי (28.5.2019), ת"פ (שלום ת"א) 64422-02-18 מדינת ישראל נ' וינר (3.6.2019)). עיון בגזרי דין אלה מלמד כי בחלקם דובר בנסיבות מיוחדות אשר הצדיקו זאת, ובכלל זאת סכומי עבירה נמוכים, מספר עבירות קטן, ו/או הסרת מחדל חלקית משמעותית וכזו הכוללת רכיב כספי. כידוע, מתחם הענישה אינו עניין אריתמטי פשוט אלא מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים שמדיניות הענישה היא רק אחד מהם, כשעצם העובדה שלעולם יוכל כל צד למצוא פסקי דין התומכים בעמדתו מלמדת כי אין המדובר במדד מדויק (ע"פ 3877/13 ג'אבלי נ' מדינת ישראל (17.11.2016), עפ"ג (ת"א) 12063-04-15 בראונר נ' מדינת ישראל (20.07.2015)).

13. לאור המפורט לעיל, מתחם עונש המאסר ביחס לכלל העבירות כאירוע יקבע בין מאסר על תנאי ועד 7 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית בדמות קנס והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

14. לעניין מתחם הקנס, כידוע, בעבירות אלה קיימת חשיבות לענישה כספית המדגימה את הפסול שבמעשים, ומלמדת שאין אף תועלת כלכלית לצד ביצוע. גובה הקנס מושפע מהנסיבות וממידת הפגיעה בערכים המוגנים, ובכלל זאת מהנזק שנגרם לקופה הציבורית. בעת קביעת מתחם הקנס יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. במקרה זה הנזק הכספי המקורי שנגרם מביצוע העבירות הוא בסך 178,221 ₪. לדברי הסנגורית (מבלי שהוגשו ראיות לתמיכה באמור) מצבה הכלכלי שהנאשמת אינו פשוט ואף עומד ברקע ביצוע העבירות, ובשלו אף לא הצליחה להסיר את מלוא המחדלים ולעמוד בהסדר תשלומים. שקלתי את כלל השיקולים שלעיל, ומצאתי לקבוע את מתחם הקנס בנסיבות בין 5,000 ₪ ו- 12,000 ₪.

קביעת העונש הקונקרטי לנאשמת

15. במקרה הנדון לא מתקיימות נסיבות המצדיקות חריגה לקולא או לחומרה ממתחם הענישה שנקבע. הנאשמת היא ילידת 1980, ללא עבר פלילי, הודתה וחסכה זמן שיפוטי שבניהול הוכחות, אלה יזקפו לזכותה במידה המתאימה.

16. לזכות הנאשמת אף תיזקף הסרת המחדל החלקית על ידה, וכן מאמציה לפעול להסרת המחדלים. רק היום, לאחר הטיעון לעונש, התברר כי הנאשמת במאמץ הצליחה הסיר סכום נוסף של 21,000 ₪ מסכום המחדל. כידוע, להסרת מחדל המס במלואו בסוג זה של עבירות משמעות ממשית לקולא בין שיקולי הענישה (רע"פ 7851/13 **עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015)), ובדרך כלל, מקום בו מוסרים מחדלי כתב האישום במלואם, נגזר דינם של נאשמים למאסר על תנאי לצד קנס והתחייבות בלבד. בענייננו, לאחר הסרת המחדל עליה נודע אך היום, נזק בסך 117,132 ₪ לקופה הציבורית נותר שריר וקיים. הסנגורית אמנם ציינה את קשייה הכלכליים של הנאשמת אך יש לזכור כי הסרת המחדל אינה מעשה חסד מצד נאשם, ומובן שמי שאינו מסיר את המחדל במלואו (אם בשל חיסרון כיס או מכל סיבה אחרת) אינו זכאי באופן אוטומטי להקלה הניתנת למי שפועל כאמור. בין שיקולי, נתתי דעתי גם לכך שהנאשמת ביצעה את העבירות בתיק העוסק האישי שלה, כך שרשויות המס יוכלו לנסות ולפעול לגביית החוב ממנה בפן האזרחי.

17. בעת גזירת הדין נתתי דעתי גם לטיפולם אותם נטען שעוברת הנאשמת (הגם שלא צורפה כל אסמכתא) ולמצבה האישי, אך גם לכך שבסוג זה של עבירות שיקולי אינטרס ציבורי והרתעה המקבלים בכורה על פני נסיבות אישיות, גם אם אינם מאיינים אותם. לאחר איזון בין חשיבות ההרתעה וההלימה לבין נסיבות הנאשמת, מסקנתי היא כי עיקרון ההלימה אינו מאפשר להסתפק במקרה זה בעונש של מאסר על תנאי והתחייבות, או אף בעונש מאסר על תנאי לצד קנס והתחייבות. יחד עם זאת, אף לא מצאתי לגזור את עונשה של הנאשמת ברף כה גבוה כפי שעתרה המאשימה, ואף לא מצאתי טעם ממשי בעתירת המאשימה להחמיר בעונשה של הנאשמת על יסוד הטענה שהנאשמת בחרה לא להתייצב לדיונים ללא סיבה מוצדקת וללא אישור מראש, ולא צירפה אישורים רפואיים בגין אי התייצבותה לדיונים. זאת בפרט כשמעיון בתיק עולה שרק בהזדמנות אחת נדרשה לצרף אישור על פי החלטתי ולא פעלה כאמור.

18. סוף דבר, לאחר בחינת הנסיבות כולן אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 45 יום, שירוצה בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, בהמשקם, רח' המלאכה 26, חולון. הנאשמת תתייצב ביום 13.4.2022 בשעה 08:00 במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות, רמלה. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשמת המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.
- ב. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשמת לא תעבור עבירה על פי חוק מס ערך מוסף.
- ג. קנס בסך 6,000 ₪ או 21 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-12 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 3.4.2022. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.
- ד. הנאשמת תתחייב על סך 10,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשעה, וככל שתבצען ניתן יהיה לחלט את התחייבותה.

המזכירות תעביר עותק לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק תוך 45 יום.

ניתן היום, ל' שבט תשפ"ב, 01 פברואר 2022, במעמד הצדדים.